

loert hij op mij en ik ken hem niet. Overal tracht hij mij te grijpen. In mijn slaapkamer zelfs zit de dood. Waar ik mijn voet zet, daar loert de dood."

Daarop sprak Oetnapisjt看 tot Oersjanabi, de schipper: „Oersjanabi, de tijd is gekomen, dat de vreemdeling dit strand zal moeten verlaten. Voor hem is hier geen vreugde. Niet langer moet hij hier heen en weer lopen. De mens, die gij hierheen hebt gebracht, is echter vol van vuil aan zijn lichaam. De schoonheid van zijn gestalte is ontsierd door haveloze huiden van wilde dieren. Neem hem mee, Oersjanabi, naar de wasplaats. Met water moge hij zich wassen, dat hij wit worde als sneeuw. Laat hij zijn vellen in de zee werpen, opdat de schoonheid van zijn lichaam zichtbaar worde. De band om zijn hoofd worde vernieuwd. Een nieuw gewaad moet hij dragen, voordat hij op weg gaat en zijn eigen stad bereikt. Tot die tijd mag het niet verkleuren; nieuw moet het eruit blijven zien."

Oersjanabi nam Gilgamesj mee, bracht hem bij de wasplaats; hij wies het vuil met water af, totdat hij eruit zag als sneeuw zo wit. Een nieuwe hoofdband gaf hij hem en een kleed om over zijn lichaam aan te trekken. Een mooi gewaad was het; niet zou het verkleuren voordat hij op weg was en zijn eigen stad had bereikt. Als nieuw zou het eruit blijven zien.

Daarop bestegen Oersjanabi en Gilgamesj het schip om te varen over de wijde wateren.

Tot Oetnapisjt看 sprak op dat ogenblik zijn vrouw: „Gilgamesj is tot ons gekomen, grote moeite heeft hij gedaan, geweldig heeft hij zich ingespannen als geen ander mens. Wat geef je hem mee, nu hij naar zijn land terugkeert. Misschien kan hij iets krijgen, waardoor hij op de lange duur toch iets meer zal begrijpen van het geheim van de dood."

Gilgamesj nam de riemen op van het schip; hij bracht het voor het laatst langs de oever. Oetnapisjt看 sprak tot hem: „Gij, Gilgamesj zijt tot ons gekomen, gij hebt u ingespannen, gij hebt u geweldige moeite gegeven als geen ander mens. Daarom wil ik u toch nog te hulp komen en een deel van het raadsel onthullen; de weg tot het onbekende zal ik u wijzen: Er is een gewas, dat lijkt op de stekeldoorn; als bij de roos steekt zijn doren in uw hand, wanneer gij het gewas aanpakt. In de diepten van het water is het te vinden, op de bodem van de wereld. Hebt gij het gevonden, keer dan daarmee naar huis. Wanneer gij het eet, zult gij iets van het raadsel doorgronden."

Nauwelijks had Gilgamesj dit gehoord, of hij bond zware stenen aan zijn voeten. Vervolgens sprong hij uit de boot in het duistere water. Tot op de bodem daalde hij af in de diepte. Daar vond hij het stekelgewas, dat stak in zijn handen. Toen sneed hij de stenen los